

Hayatın ebedî câzibesi

Tûbâ Hanım: “Hakikat Çekirdeklerinden 106. maddeyi açıklar mısınız?”

Risâle-i Nûr’un ekser yerinde hayatla vahdet birlikte ele alınır. Hattâ vahdetin, yani Kâinât Hâlık’ının birliğinin en açık delillerinden birisi olarak hep hayat nazara verilir. Üstad Bedüzzaman, hayatı bazen kâinâtla, bazen risâletle, bazen Kur’ân vahyi ile ve bazen de tevhidle öylesine iç içe işler ki, bu kavramlar neredeyse kardeş olurlar, veya biri diğerini ispatlar, ya da her birisi kâinâtın bir büyük ruhu olarak Cenâb-ı Hakk’ın vahdâniyetine imzâ atarlar.

Bahsettiğiniz maddede yer küremizin hayvana benzediği, çünkü her yanından hayat fışkırdığı ve hayat emâreleri gösterdiği; yumurta kadar küçülmesi halinde bir nev’î hayvan olacağı; ya da bir mikrop, yer küremiz kadar büyüdüğü takdirde aynen yer küremize benzeyeceği beyan edilir. Ve ardından, hayattan rûha intikal edilir. Yer kürenin hayatı varsa, rûhu da vardır. Çünkü yer küre boş değildir! Yer kürenin ve hattâ kâinâtın her bir küresinin öylesine akıllı, isâbetli ve istikametli hareketleri ve davranışları vardır ki, hayat, ruh ve şuur bu küreler için de, koca âlem için de, dev kâinât için de öyle uzak ve ulaşılmaz şeyler değildir! Öyleyse, İlâhî emre titiz bir performans ile mazhar ve muhatap olan âlem, bir büyük insandan farksız olmalıdır! Nitekim âlem insan kadar küçülse, yıldızları insanın vücut zerrelere ve cevherleri hükmüne geçecek; kendisi de şuur sahibi bir canlı hüviyetini kazanacaktır! Allah’ın böyle hayat ve ruh cevheri taşıyan çok mahlûkâtı vardır.¹

Saîd Nursî Hazretleri bu hususu bir âyetin zımında Sünûhat’ta da ele alır. Cenâb-ı Hak: “Âhiret yurdu var ya! İşte asıl hayat o!”² buyurarak, hakîkî hayatın âhiret hayatı olduğunu; hattâ âhiretin hayatın tâ kendisi bulunduğunu; başka bir ifâdeyle, âhiret hayatının hiçbir zerresinin “ölü” olmadığını bildirmektedir. Bedüzzaman, bu âyetin dehşetli bir sırrı açtığını; yani bu âyette, bu çokluklar âleminin başlangıcının vahdet olduğu gibi, nihâyetinin de vahdete gittiğinin “hayat”la ifâde edildiğini kaydeder. Öyle ki, kâinâta serpilmiş hayat katreleri ve pırıltıları, bir umûmî hayatı göstermektedir. Zîrâ hayat, hayat-ı ezeli olan Cenâb-ı Hakk’ın hayatının dâimî tecellîsinden başka bir şey değildir.³

Hayat öyle bir ezeli tecellîdir ki, bütün âlem hayatın etrafında âdetâ bir dâire teşkil etmiş ve hayatı merkezine almıştır. Yani her şey hayatın etrafında mekik dokumaktadır. Bütün mevcûdât hayata bakmakta, hayata hizmet etmekte ve hayat

için lâzım olacak şeyleri yetiştirmektedir. Demek kâinâtın Hâlık'ı, kâinâttan "hayat" istemektedir.⁴ Zerrelerin baş döndürücü hareketlerle hayvan, insan ve bitki hayatına bir misâfirhâne, bir kışla ve bir mektep gibi girerek hayatla nurlanmalarının; husûsî bir tâlim ve terbiye içinde letâfet kazanmalarının hikmeti budur; yani ebedî hayata mazhar olmaktır. Vazife başındaki zerreler, âlem-i bekâya ve bütün cüzleriyle hayattâr olan âhiret yurduna birer zerre olmak için liyâkat kazanmakla meşguldürler.⁵

Hayatın, bu kâinâttan süzölmüş bir hulâsa olduğunu; şuurun ve hissin, hayattan süzölmüş bir "öz" bulunduğunu; aklın, şuur ve histen süzölmüş bir hulâsa olduğunu; ruhun da hayatın hâlis ve sâfî bir cevheri bulunduğunu beyan eden Bedüzzaman; Hazret-i Muhammed 'in (asm) maddî ve mânevî hayatının, kâinâtın hayat ve ruhundan süzölmüş bir özün özü olduğunu; ve risâletinin ise kâinâtın his, şuur ve aklından süzölmüş en sâfî bir hulâsası bulunduğunu; binâenaleyh, Hazret-i Muhammed'in (asm) maddî ve mânevî hayatının kâinâtın hayatının hayatı olduğunu; risâletinin, kâinâtın şuurunun şuur ve nûru bulunduğunu; Kur'ân Vahyinin ise kâinât hayatının rûhu ve kâinât şuurunun akli bulunduğunu kaydeder. Bedüzzaman'a göre, Peygamber Efendimiz'in (asm) risâleti ve Kur'ân, kâinâtın umûmî hayatı ile o kadar ilgilidir ki, risâlet nûru gitse, kâinât divâne olacak, vefât edecek; Kur'ân gitse, yer küre kafasını ve aklını kaybedecek, şuursuz kalmış olan başını bir gezegene çarpacak ve bir kıyâmeti koparacaktır.⁶

Bundandır ki, İslâmiyet vazgeçilmez vahdet ve hayat dînidir.

Dipnotlar:

1. Mektûbât, s. 463.
2. Ankebût Sûresi, 29/64.
3. Sünûhât, s. 15 (yeni baskı: s. 84);
4. Mektûbât, s. 349.
5. Sözlür, s. 510.
6. Lem'alar, s.